

1619 Коста В. Поповъ Сандова 54
Тукъ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всъки петъкъ

Абонаментъ:

За година 55 лв.
За 6 месеца 30 лв.

Всичко, що се отнася до
вестника, да се изпраща до
кметството — Варна

Обявления:

Официални по 2 лв. на кв. сант.
търговски по споразумение.

Броя 1 лв.

Редакцията: Общинското управлѣние, секретарията.

Броя 1 лв.

Повече съзнание!

Тежки години настанаха. И еснафъ, и търговци, и индустриалци изнемогватъ. Небивала стагнация е сковала цѣлия стопански и финансовъ животъ въ страната. Еснафа едва крета, търговеца и индустриалеца; поради намаляване до крайния предѣлъ откупателната способностъ у консуматора сж отдавна фалирали, а земледѣлеца, вследствие обезценяване на неговото производство е стигналъ до печалното положение да не може си истрака поне онова което е изразходвалъ за добитото производство. Ето какъ се дойде до обедняването на цѣлия български народъ, това обедняване, безспорно, не може да не се отрази и на държавнитѣ финансии. Държавата не може да балансира бюджета си. Всѣка година държавния бюджетъ приключва съ все по-голѣми и по-голѣми дефицити, сир. далече не може да събере предвиденитѣ въ бюджета приходи. Сжщото нѣщо е и съ общинитѣ. Поради обедняването, на гражданитѣ, общинитѣ не могатъ редовно да събиратъ предвиденитѣ въ бюджета си приходи. А разходитѣ текатъ: трѣбва да се строи; трѣбва да се поправятъ

училища; трѣбва да се помага на бедни и на болни; трѣбва да се погасяватъ дългове; и, най-после трѣбва да се плаща заплати на чиновници. Отъ къде ще се взематъ толкова средства, ако гражданитѣ не плащатъ задълженията си къмъ общината?

Ето защо когато хвърляме упрѣкъ—а такива много често слушаме да се хвърлятъ—къмъ общината, че не вършела нищо, трѣбва да си зададемъ въпроса: далили сме това, което се иска отъ насъ, за да имаме основание да искаме отъ общината, онова, което тя е длъжна отъ своя страна да направи?

Днесъ не плащатъ колкото и да сж намалени такситѣ и беритѣ, и ония които иматъ възможностъ да сторятъ това. Днесъ всички се извиняватъ съ кризата. А не трѣбва да бѣде така. Нуждно е да се проникнемъ дълбоко отъ съзнанието, че трѣбва да плащаме. Не сме ли проникнати отъ това съзнание, ние вървимъ по една наклонна плоскостъ, която нѣма да ни изведе на добъръ край.

Майкитѣ на великитѣ хора

Една пословица казва: „какъвто бащата, такъвъ и синътъ“. Но като че ли по право е да се каже: „каквато е майката, такъвъ е и синътъ“, особено когато душата се отнася за великитѣ хора. Много често се казва и не напразно, че „забележителнитѣ мъже приличатъ на майкитѣ си“. Така да се твърди, имаме основание въ биографиитѣ на велики мъже, както отъ стари времена, така и отъ по-нови. Кога човѣкъ чете биографиитѣ на прочути оратори, поети, учени, полководци, литератори и др. вижда се, че детинството на тия велики мъже е било подъ нежната закрила на майката.

Наредъ съ описанието на живота на знаменититѣ мъже, въ биографиитѣ се вижда, какъ майкитѣ сж умѣли да възпитатъ велики хора. Едни майки се отличавали съ силенъ умъ, други съ живостъ на мислитѣ, други — съ силна воля, възвишена душа и въ всички случай — майкитѣ на великитѣ хора сж били дълбоко религиозни.

Блажени Августинъ като говори въ своята книга „Изповѣдъ“ за майка си Моника, той трогателно възхвалява тази набожна и свята душа. Той я описва какъ тя раздавала милостиня, какъ постоянно обичала да ходи въ църква, където прекарвала цѣли часове въ молитва. И блажени Августинъ казва: „азъ черпехъ главнитѣ съкровища отъ душата на майка си“. Тя слагала малкия си още синъ на колене и бе седвала съ него, като вдъхвала въ него любовъ къмъ Бога, презрение къмъ земнитѣ блага и порока. „Нейния умъ — казва той граничи съ гениалността“.

Бланка Кастилска, майка на Людовика Светии, кралъ на Франция, го възпитала въ две чувства: „Страхъ Божий и любовъ къмъ изпълнение на длъжноститѣ си“. И презъ царуването си Людовикъ вършилъ, това което го научиха майка му; той благодетелствувалъ своитѣ поданици съ щедрата си ръка и откривалъ много благотворителни домове. Той хранелъ беднитѣ при себе си въ двореца и самъ ги гощавалъ. Придворнитѣ негодували, а той имъ казвалъ: „азъ по-предпочитамъ да харча за милостиня, отколкото за пиршества“.

Майката на Шилера Елисавета, била

нежна и набожна жена. „Единъ път, пише Шилеръ, кога отивахме съ майка си при баба, тя ни поведе презъ планината. Изпътя майка ни разказваше за двамата ученика, които били настигнати отъ Исуса на пътъ за Емаусъ. Думитѣ ѝ бѣха въодушевени и когато се изкачихме на планината, ние бѣхме така развълнувани, че всички коленичихме и почнахме да се молимъ на Бога“.

Еднажъ майка му, като видѣла, че Шилеръ билъ разсѣянъ, кога отивалъ да се причасти, направила му бележка. Веднага младиятъ поетъ отишелъ въ другата стая и написалъ стихове въ които изразилъ вѣрата си въ Бога.

Последнитѣ думи на майка му биле: „Господъ да те благослови, сине мой!“

Майката на Ламартинъ била добра, нежна, и съ възвишена душа. Тя прекарвала цѣли часове въ молитва. Ламартинъ въ своята книга „Изповѣдъ“ разправя, че майка му така го учела вечерно време: кому сме длъжни за добринитѣ съ които се ползуваме? — На Бога. Затова справедливо е да Му благодаримъ за всичко което ни е далъ днесъ“. После тя коленичеше предъ леглото, улавяше ржцетѣ ни и бавно, полугласно четеше молитвата, която ние повтаряхме следъ нея, като се мъчехме да подражаваме на гласа ѝ.

Майкитѣ на много още велики хора, съ подрасването на детето сж съумѣвали да вложатъ въ душитѣ на бъдащитѣ водители на човѣчеството благородни и нежни чувства на вѣра и доброта. Влиянието на майката е било решающе. Гете казва: „Една майчина душа ме убеждаваше по-вече отъ всички философски аргументи!“

Религиозното възпитание е отъ голѣмо значение за живота и характера на човѣка. Великитѣ майки сж чувствували това много добре и винаги сж държели своитѣ рожби близо до Бога и до църквата. Нашата църква винаги е посочвала, че децата трѣбва да знаятъ законъ Божий, за да бъдатъ добри синове и дъщери.

Майки, водете вашитѣ деца въ църква. Учете ги на законъ Божии. Славата на вашитѣ деца, ще бѣде и ваша слава.

Свещ. Юрд. Светославовъ.

ЛЮБЕНЪ ТОНЕВЪ архитектъ и урбанистъ

Модерното градоустройство и гр. Варна.

(Сказка изнесена на 1 септември 1931 г. въ гр. Варна).

Продължение отъ брой 259—260

Разбира се това не остава безъ да се отрази върху здравословността и морала на обществото.

Колкото центроветъ сж по гжсто населени и голъми, толковъ хигиената е по компрометирана и мжчна за подържане. Търсеното на добри условия за живогът и при достъпни цени предизвиква едно обратно на досегашното движение — именно *децентрализация*.

(Вижъ статистика)

ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ НА ПАРИЖЪ

Парижъ — гжстота на характеръ

1901	1906	1911	1921	1926
347.9	354.2	370.2	372	333

ОКОЛНОСТИТЪ

26.1	27.3	30.9	37.9	45.2
------	------	------	------	------

Увеличение на населението 1911—26

Парижъ — отрицателно

непосредствена околностъ — 20.8%

срѣдна околностъ — 44.7%

отдалечената и перифериялна околностъ 79.1%

Отъ друга страна голъмитъ разстояния и многобройнитъ жители изискватъ усъвършенствувани и редовни *превозни средства*.

Резултатъ: Циркулацията става по сложна — съществуванитъ артерии сж недостатъчни и не отговарящи.

Най сетне множеството нужди отъ чисто *социален характеръ* взиматъ по други или по згъстени форми. Явява се такава отъ образувани и културни институти. Нужда отъ съответни канализации, водоснабдявания, електрификации и др.

Така за парижката околностъ като ефектъ отъ децентрализацията, разходитъ отъ 1821 — 1926 се увеличаватъ 78.1% — за непосредственитъ до парижъ околности

95.7% — за средноотдалеченитъ околности

123.8% за перифериялнитъ околности

Всичко това изисква и налага една специална и съответна *административна система*.

Човѣкъ би казалъ, напърви погледъ, че това концентрирано на населението въ голъмитъ градове — това индустриализиране, довлеча като по-

следствие всички трудности и отрицателни страни — безъ да допринесе полза за самото *общество* (та и това именно, по извѣстно време предизвика появата на течението за *„повръщане къмъ земята“*)

Обаче, фактически ако се анализира по отъ близо, лесно ще си дадемъ смѣтка, че: 1) голъмитъ градове сж най сигурнитъ среди за икономичния прогресъ.

Машинизирането на техниката и индустрията, съ придружаващата ги специализация на трудътъ въ разнитъ клонове — увеличаватъ и усъвършенствуватъ несъмнено производство

2) Отъ друга страна, безспоренъ фактъ е, че изтигнитъ огнища на цивилизацията сж пакъ голъмитъ градове. Винаги, центроветъ на науката на изкуството и прогресъ сж тѣ. Най-голъмитъ и цѣни, музеи, театри и научни институти сж тамъ.

3) Най сетне голъмитъ хуманитарни идеи за политическо равенство и за свобода сж се родили и заживѣли всрѣдъ голъмитъ градски маси, Френската революция стана не въ провинцията, но въ центъра и сърдцето на Франция въ парижкитъ улици и отъ милионитъ парижани!

Както виждате — градътъ свъсемъ не е злина по същество, обаче налага се едно устройство и организация разрешени по начинъ да отоварятъ на новия му импулсъ и характеръ.

Да разглеждамъ и анализирамъ всичко това, даже схематически би било трудно. Градътъ е такъв комплектъ — такъв организъмъ, че ще трѣбва граматно време. Азъ ще се задоволя да Ви изтъкна само принципитъ и службитъ, които засѣгатъ техниката — конструктивната — страна, *св оледъ на организацията като цѣло.*

За по голъма преданостъ на задачата, и за по лесно опредѣляне тази именно служба, ще сравня градътъ, съ една постройка. Всички желасимъ и работимъ за *хигиената, за красотата и удобността на частната си къща*. Е добре, не сж ли сжшитъ тези фактори, които сж, *и трѣбва да бждатъ*, въ основата на градоустройството? Че градътъ не е ли колективното ни жилище? Много ясно е, че както една къща, така и единъ градъ, *безъ хигиена, безъ вода, свѣт-*

лина, въздухъ и др. *сж необитаеми*. Една къща или селище безъ добро *разпределение* и лесно движение *сж невъзможни*. Въ градътъ—както въ една фабрика или работилница, всѣко нѣщо, трѣбва да има своето мѣсто абсолютно точно и логично опредѣлено съ огледъ на най-добро производство и то при минимални *усилія и жертви*. Най-сетне както една къща, така и единъ градъ безъ *естетика* сж непривлекателни и пусти, — отблъскватъ живота и го правятъ *непоносимъ*.

Всѣки отъ тѣзи въпроси е така обемистъ, че самичкъкъ би могълъ да бѣде сюжетъ на повече сказки.

Не нужно е да се спирамъ и доказвамъ сжщността на *хищената* за живота и преуспѣването на индивида и колективитета но особено следъ войната—мизерията и икономичното разорение сж причината щото, най-малкото и пренебрегване да се отразява съ жестоки следи. Да не мислиме, че единственитѣ фактори на градската хигиена сж скжпо коствуващитѣ канализации, шо-сиранета и др. подобни. Тѣхната жизнестойностъ и необходимостъ е всѣкому известна—и ако не сж задовлетворени, то е главно по липса на възможностъ, по нѣкога и отъ непредвидливостъ.

Ще разгледаме малко по отблизо въпроситѣ за:

- 1) Ориентация на градската структура и нейнитѣ елементи,
- 2) Градската атмосфера, паркове и гжстотата на населението.

Слънцето е единъ отъ най-голѣмитѣ фактори за нашето сжществуване. Животътъ и еволюирането на живитѣ клетки сж тѣсно свързани съ температурата, свѣтлината и въобще съ стойността на полученитѣ слънчеви радиации. Отъ друга страна, микроорганизмитѣ—тѣхната скоростъ на размножаване, тѣхната мощностъ за ферментацията или разрушителна дейностъ—сж въ преко отношение съ количеството на разпрѣснатата свѣтлина, се унищожаватъ за кратко време отъ пречитѣ слънчеви лъчи. Известно е, че инфра червенитѣ лъчи сж благоприятни за развитието на микробитѣ; червенитѣ и жълтитѣ сж неутрални въ случая; обаче ултравиолетовитѣ (лъчи съ къси вълни) сж силно вредни за развитието имъ. Много ясно е, прочие, че животворната слънчева, свѣтлина, трѣбва да прониква въ най-голѣмо количество въ нашитѣ градове, жилища и работилници.

Трѣбва значи, улицитѣ да иматъ такава ориентация и ширината не само да не представ-

ляватъ глѣзда на микроби и зарази, но да позволяватъ на намиращитѣ се отъ дветѣ имъ страни постройки да бждатъ въ най-благоприятни за освѣтление условия. Сжщо тѣй формитѣ на кварталитѣ трѣбва да сж проектирани по начинъ, щото повечета отъ фасадитѣ (и до дълги) да иматъ добро изложение.

Много научни трудове се занимаватъ съ този въпросъ. Множество заседания, конгреси, разисквания гонятъ сжщата целъ. За сега две школи, съ своитѣ интересни прецизни доказателства, обединяватъ разнитѣ мнения и се борятъ за първенство—на французитѣ *Beu* и *Marboutin*. Споредъ първия, улицитѣ на които сж разположени дължитѣ фасади, трѣбва да сключватъ съ меридиана (на дѣсно) ъгълъ отъ 0° до 45° ; — като най-добрата е къмъ 18° до 25° (споредъ географическото разположение на мѣстото). А споредъ втория, насоката трѣбва да е между 45° и 90° (съ най-добра къмъ 60°). Прочие, за да осигуримъ на жилищата и селата си здравословностъ, трѣбва квартиритѣ да сж съ продълговата форма (правоъгълникъ или др.); малката имъ страна да бжде равна на дълбочина на двора, а голѣмата — съ подходяща насока.

С
З — | — И
Ю
№ 2.

Разбира се, за стръни съ крайни климати, или квартали и постройки, съ специално предназначение, тѣзи насоки ще вариратъ повече или по малко къмъ меридиана или къмъ паралелитѣ — споредъ необходимостта и целитѣ.

Другиятъ факторъ, чието влияние е не по малко сжществено отъ това на свѣтлината—това е състоянието на въздуха. Отъ дълго време се занимаватъ съ този въпросъ всички хигиенисти, лѣкари и учени. . . и все пакъ въ голѣмитѣ градски центрове състоянието на въздуха е подъ всѣка критика. Било съседство на индустриални заведения и фабрики, намиращи се на насока на преобладаващитѣ ветрове, било липсата на паркове и залесени резервни пространства, било прекомѣрно автомобилно движение или преголѣма гжстота на населението, а по нѣкога всичко това заедно правятъ градската атмосфера крайно нехигиенична. Особено голѣмата гжстота на населението—последствие отъ бойнитѣ — причинила жилищна криза, силно застрашава обществената хигиена. Има градове и квартали за живѣне, където гжстотата надминава 200, 300 и 400 души на хектаръ, при плачевни условия за живѣне. Има тоже такива, дето на единъ хектаръ, паркове и залесени пространства въ градоветѣ се падатъ 900, 1000 или 1300 души жители.

Следва

Мърки за избѣгване на пожаръ

Почистване куминитѣ.

За кумини на печки, които горятъ съ дърва — по два пѣти въ годината; а за камени вжглища на всѣки два месеци по единъ пѣтъ.

Запаленитѣ кумини могатъ да предизвикатъ пожаръ, особено нощно време, когато всички спятъ и нѣматъ възможностъ да забележатъ на време пожара въ куминя, защото твърде е възможно да е имало нѣкоя пукнатина въ куминя и отъ тамъ огъня да се разпространи въ тавана по покрива и цѣлата сграда. Куминитѣ не се гасятъ съ вода, защото при силния разгаръ водата се обръща на пари, които пукатъ куминя, се гаси само чрезъ лишаване отъ течението на въздуха, като се запушатъ всички дупки съ мокъръ парцалъ, или се хвърли сѣра на прахъ, която веднага загасява огъня.

Ако куминя се е запалилъ и бжде угасенъ отъ стопанитѣ, то необходимо е да се съобщи на пожарната команда, за да изпрати лице, което да провѣри дали куминя е угасенъ напълно и да не би да има скритъ огънь, който да причини после пожаръ на сградата.

Капацитѣ на куминя винаги да бждатъ плътно затворени.

Задължително е куминитѣ да бждатъ измазани въ таванитѣ, за да се запушатъ пукнатинитѣ или ако има такива да може да се отбележи.

При ограждане куминя да се избиратъ най-доброкачествени и изпечени тухли и оградата на куминя трѣбва да бжде далечъ отъ всѣкаква греда най-малко на 40 см.

Куминъ на дървенъ или сламенъ покривъ трѣбва да бжде по-високъ отъ билото, защото искритѣ могатъ да падатъ върху покрива.

За да се избѣгне опасността отъ пожаръ причиненъ отъ запалването на предмети и пр. необходимо е всѣко семейство да съблюдава следнитѣ правила:

1) Да не се доближава горяща лампа до леснозапалителни предмети, като пердета и др.

Да не се окачватъ горящи газови лампи до дървени тавани, защото съ течение на време дървото ще се овжгли и ще падне заедно съ лампата и причини пажаръ.

2) Пукнато ламбено стъкло да не се лепи съ цигарена книга, защото, тя ще се разлепи и ще падне горяща на земята върху черга, рогоска и др. и ще ги подпали.

3) Да не се разрѣшава на дѣца да пренасятъ огънь отъ една стая въ друга или запалена ламба.

4) Не трѣбва да се долива газъ на неагасена лампа или неизтинала.

5) Де не си играятъ децата съ кибритъ, даже да не знаятъ мѣстото, кждето се поставя кибрита.

6) Да не се слага кибритъ на печка или машина.

7) Никога да не се хвърля горящъ кибритъ, а да се огася предварително.

8) Да не се държи газъ, бензинъ и спиртъ въ стъклени съдове, а въ тенекени.

9) Не бива да се слага задъ печкитѣ хартия, парцали, дървета и др.

10) Никога да не се запалва печка съ газъ, спиртъ и бензинъ. Отъ такива несъобразителности много хора сж пострадали.

11) Да не се оставятъ запалени печки, когато въ къщи не остава никой.

12) Не изгасена пепель и вжглища отъ печкитѣ не изхвърляйте въ двора.

13) Да не се простира пране низко надъ печката или отворенитѣ ѝ врата.

14) Да не се пали никакъвъ огънь въ двора тамъ, кждето има складирани купи съ сѣно, слама или снопи.

15) Не пипай електрическата инсталация, а викай специалистъ.

16) Не пуши въ леглото, нито чети легналъ при горяща газова лампа или свѣщъ.

17) Винаги въ двора да има по малко вода или пѣськъ, който да послѣжи при запалване газъ, спиртъ, бензинъ, масло и др. минерални масла.

18) Въ случай на пожаръ да не се губи куражъ, а пристѣпва не направо къмъ гасене на пожара съ рискъ и тогава ще успѣете въ борбата съ огъня.

19) При случай на пожаръ добре е да се затворятъ всички прозорци и врати, за да не прониква чистъ въздухъ въ пожара, който ще го гасиме и да не се запълнятъ съ пушекъ изходитѣ, врати и стѣлби за да може по лесно да се избѣга.

20) Ако се подпалятъ дрехитѣ на човѣка, трѣбва обезателно да легне на земята и се търкаля, за да изгасне или да се завие въ черга или друго за да избѣгне отъ въздуха.

21) Да не се влиза въ сѣновали, плѣвни или тавани съ запалени свѣщи, газови лампи да се пали въ тѣхъ кибритъ и да не се пуши цигара, лула и др., защото въ подобни складове се на-

миратъ най-много паяжини, които сж лесно-разпространители на огъня.

22) Да не се закачатъ кандила съ въжета, а само съ металически верижки.

23) Коледнитъ елхи не трѣбва да се поставятъ близо до пердета или на такова мѣсто, кждето течението на въздуха може да доближи пламака до тѣхъ. Свѣщитъ на елхата подъ влиянието на най малката свѣтлина и топлина много лесно може да се изкривятъ, паднатъ и подпа-

лятъ предметитъ.

Трѣбва да се помни, че изсъхналитъ елхи много лесно се подпалватъ, понеже съдържатъ смола. Бждете внимателни съ книжнитъ фенерчета за елхата. Избѣгвайте украшенията направени отъ цигарени книжки.

Простъ памукъ не слагайте на елхата като свѣгъ.

Въ никой случай не слагайте на елхата кждето има свѣщички целулоидни украшения.

Търговия, стопанство и индустрия

Ограничителни разпоредби за вноса въ Турция

Българската Царска Легация въ Цариградъ, съ рапорти № 2121 отъ 17.XI и № 2125 отъ 13.XI 1931 г., съобщава следното по вноса въ Турция:

Споредъ единъ декретъ, Министерскиятъ съветъ е оторизиранъ да опредѣля, съ временни мѣрки за всѣки месецъ, начиная отъ 16 ноември 1931 год., максималния контингентъ за вносъ на произведения, освенъ за първични материали, които сж предназначени за фабрицитъ инсталирани въ Турция.

Месеченитъ списъци за контингентитъ за втората половина на ноември и декември ще бждатъ веднага публикувани въ Държавенъ вестникъ най-малко 20 дена преди влизането имъ въ сила.

Произведенията изпратени за Турция, съдържаци се въ списъцитъ за контингентитъ, ще бждатъ допущани за вносъ по редътъ на тѣхното пристигане, съ условие, че тѣ нѣма на надминатъ контингента опредѣленъ за всѣки месецъ, като остатъкътъ надъ опредѣления контингентъ ще бжде оставенъ за следующия месецъ, но пакъ да не надминава опредѣления за този месецъ контингентъ.

Въ Държавенъ вестникъ бр. 1861 отъ 1.VIII 1931 г. е публикуванъ закона № 1873, който се отнася за забраната вноса на артикули произхождащи отъ държави, съ които Турция не е сключила търговски договори или „модусъ вивенди“ или за ограничаване на вноса.

Въ чл. 1 на въпросния законъ се казва, че Министерскиятъ съветъ е властенъ да разрешава вноса, да го забранява или ограничава съ държавитъ, които не сж сключили търговски договори, иматъ или нѣматъ „модусъ вивенди“ или водятъ преговори за това.

Чл. 2 гласи, че правителството е власно да забранява съвършено вноса на известни артикули

и да го ограничава въ зависимостъ отъ запазването на националната икономия

Въ чл. 3 се казва, че законътъ влиза въ сила отъ дена на публикуването му, а въ чл. 4, че съ изпълнението на този законъ е натоваренъ Министерскиятъ съветъ.

Въ Д. в. бр. 1951 отъ 16 XI е обнародванъ правилника за мѣрцитъ взети за запазване на националната икономия.

Въ този правилникъ по специално ни интересува ст. № 24-а отъ турската митническа тарифа: отнася се за 300 кгр. вносъ на сирене въ тулумъ, кашеръ, кашкавалъ „далъ“, „лоръ“ и „чаиръ“ и др. отъ 16 ноември до края на месецъ ноември.

За сжщитъ артикули за цѣлия месецъ декември се разрешава 422 кгр. вносъ.

№ 283 на тарифата: 147,000 кгр. вжглица (на парчета, прахъ или брикети) до края на ноември и 86,500 кгр. за цѣлия м. декември.

Въ сжщия Държавенъ вестникъ е публикуванъ и декрета на Министерскиятъ съветъ, за който се споменава по-горе.

Резултатитъ отъ тазгодишния вносъ на българско грозде въ Австрия

Българското генерално консулство въ Виена съобщава следното:

Праткитъ на десертно грозде отъ България сж вече на привършване. Нѣколко виенски търговски фирми, които сж купували на едро тази година българско грозде се оплакватъ че и тази година тѣ не сж могли да спечелятъ нищо, напротивъ отъ нѣкои пратки имали загуби. Между другото тѣ се оплакватъ, че много често се случвало, на повърхността на щайгитъ да има хубаво

грозде, а въ вътрешността недозрѣло и даже напукано и загнило, както и въ щайги отгоре афузъ али, а по надолу димятъ. Всичко това причинява намаление на цената и подбива напълно доброто реноме на нашитѣ сортове грозда и въобще зле ще се отрази на нашия експортъ на грозде. Ако искаме да изнасяме презъ идната година десертно грозде, ще трѣбва да се прави строга и ефикасна контрола, за да не компрометираме постигнатитѣ до сега успѣхи.

ВЪНШНА ХРОНИКА

Съединенитѣ Щати

Мѣрки за облекчаване стопанската криза. Председателятъ Хувъръ е решилъ да предложи на конгреса създаването на 12 банки за ипотекаренъ кредитъ. Тѣ ще извършватъ и ипотеки върху малки жилищни сгради и ще отпускатъ аванси на спестовнитѣ каси, сдруженията за ипотекаренъ кредитъ и пр. въ размѣръ на 15 хиляди долара срещу злогъ. Капиталътъ на всѣки една отъ тѣзи банки ще се движи между 5 и 30 милионе долара. Подписката на капитала и текущитѣ операции на банцитѣ ще бждатъ извършвани на идентична база съ тѣзи на федералнитѣ резервни банки, отъ които обаче, ще бждатъ независими.

Председателятъ Хувъръ е на мнение, че съ единъ капиталъ отъ 150 милиона долара тѣзи банки ще могатъ да финансиратъ съ единъ милиардъ и 800 милиона долара съответнитѣ институти; тѣзи заеми ще облекчатъ днешното тежко положение и ще насърчатъ строежитѣ на малкитѣ жилищни сгради. Ако първоначалния капиталъ не може да се покрие напълно чрезъ подписка, привителството поема задължението да вземе разликата.

Германия

Строителната изложба въ Берлинъ презъ 1932 гд., както се съобщава допълнително ще бжде открито на 14 май 1932 г. а ще трае до 7 августъ с. г.

Полша

Спадане въ ценитѣ на градскитѣ имоти. Въ центъра на голѣмитѣ градове спадането достига до 60% отъ предвоеннитѣ цени, а въ периферията — на 40%. Въ случая на принудителна продажба редко даже се явяватъ купувачи. Това обстоятелство се дължало най вече на голѣмитѣ

данѣци и особено на запазеня законъ за нормиране на наемитѣ. При това положение собственицитѣ на сгради сж образували дружество за покровителство на своитѣ интереси, което се присъединило къмъ Международния съюзъ на собственици на сгради, чието седалище е въ Парижъ.

Колективния договоръ въ строителнитѣ предприятия. Новиятъ такъвъ договоръ, сключенъ на последъкъ между строителнитѣ предприятия и професионалния съюзъ на строителнитѣ работници, за пръвъ пътъ не само урежда въпроса за надницитѣ, но и гарантира количеството и качеството на извършенитѣ работи въ разнитѣ строителни отрасли; при това, той се сключва за три години, като всѣка година презъ м. февруари, може да претърпи известни изменения.

Полски конгресъ на благоустройство е заседавалъ напоследъкъ въ гр. Гдиния, специално за благоустройване на тоя пристанищенъ градъ. Избраната комисия отъ конгреса ще изработи общъ благоустройственъ планъ за целта.

Русия

Най голѣмата електрическа централа на свѣта, това е Днепострой, която ще доставя 2500 милиона киловата. Строи се отъ американски инженери съ полковника Хугъ Л. Куперъ на чело, сключиятъ, който е ръководилъ работитѣ по строежа на грамадия бентъ Уйлсонъ въ Мусклъ Шоалсъ (Съед. Щати). Бентътъ на Днепострой има 2 км. ширина, 60-80 м. дълбочина и воденъ падъ отъ 35 м., който ще раздвижва 8 турбини по 85.000 к. с. съ още една турбина въ запасъ. За постройката му ще се употрѣбятъ 1,150,000 м. армиранъ бетонъ. Тая електрическа централа ще обслужва разни индустрии, за които Съветитѣ ще вложатъ около 20 милиярда лева.

ХРОНИКА

ПОДАЛИ сж оставка общинскитѣ съветници Георги Половъ и Юрданъ Русчевъ.

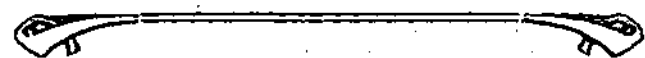
ПРЕДУПРЕЖДАВАТЪ се гражданитѣ, веднага следъ като престане да вали снѣгъ, да почистватъ тротоаритѣ. Това е за да се избѣгватъ нещастнитѣ случаи.

НОВИЯТЪ общински театръ е на привършване. Всички предприятия за доизкарването му сж отдадени вече. Възможно е да се забави предприятието за светлинитѣ

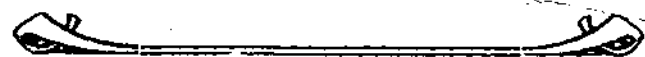
ефекти. Предполага се, че до края на м. януари ще бъде откритъ.

КОМИСАРСТВОТО по прехраната при общината е намалало цената на хлѣба отъ 5-50 лева на кгр. на 5 лева.

ПОРАДИ последнитѣ бури въ морето, вълнолома на варненското пристанище е силно пострадалъ. Съборена е свършено сигнализаторския стълбъ. М-вото на желѣзницитѣ и пристанищата е отпуснало 18 милиона лева за поправка на вълнолома.

Рекламирайте въ
Варненски Общински вестникъ

Варненско градско общинско управление

Обявление № 21620

гр. Варна, 21 ноемврий 1931 год.

Въ допълнение на обявление № 21144 отъ 13.XI 1931 год. публикувано въ Дър. вестникъ брой 192 отъ 20 XI с. г., обявява се на интересуюшитѣ се, че на 21 XII т. г. до 10 часа въ Варненското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отпечатването на разни книжа и бланки.

Приблизителна стойность 80,000 лева. Залогъ 10 на сто въ банково удостовѣрение и документи сагласно З. Б. О. П.

Всички разноски по публикация, гербъ-данъци и пр. сж за смѣтка на предприемача.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ общината.

Граждани,
четете и разпространявайте

„Варненски Общински Вестникъ“

защото въ него се печататъ всички
наредби, правилници и разпореждания
на общината.

Годишенъ абонаментъ 50 л.